

erit sententia, quam de Chiliasmō tum habuit Pfeifferus. Interim, inquit, recte demonstrat Tua Pl. Rev. Praecl. non esse fingendos Campos Elysios, oder ein Mahomedisches, oder Utopisches Schlaraffen-Land. Sed regnum Christi consistere in vera pietate & concordia, omnibus Tyrannis in malam rem actis - - Quod ad temporalia non quidem putemus, pios Cyclopice, & Pancratice victuros, iis tamen ad vitam hanc, (si opus esset) nihil commoditatis defuturum credimus. Maxima tamen voluptas erit Christi perpetuis se se recreare obtutibus. Erunt, credo, hae literae non diversae ab iis, ex quibus Pfeifferum per Pfeifferum confutare Chiliaстae voluerunt, nisi desisteret ab edendo Anti-Chiliasmō. Quas tamen minas parvi ille habuit, probe sciens, errare humanum esse, in primis in ista aetate, quae iudicium, nondum maturum, praestat. Et ausim affirmare, nihil in literis deprehendi, quod non graviter in ipso Anti-Chiliasmō protritum sit. Et hanc emendationem in acceptis referre debebat Calovio, qui Statios, Neuvvaldos, Heliados, alios, ad meliorem mentem iam adduxerat. Ipse autem Pfeifferus, ab errore correctus, pro data occasione, suam a Chiliaстis dissensionem significare non intermisit. vid. saltim Praefat. ad Anti-Chiliasmum.

§. L. THOMAS TANTO, Lubecensis, a Iacobo Taubio seductus, a communione publica secessit, & privatos cum aliis conventus, cum ministerii contemptu haud exiguo, habuit. Opposuit eidem Meno Hannekenius, nomine Ordinis Ecclesiastici, in urbe Lubecensi, tractatum, germanice scriptum, & recentiori aetate cum Praefatione A. Pfeifferi recusum: *Christliche Probe der neuen Schwärmerey, da etliche Manns und Weibes-Personen eigene kleine Zusammenkunff halten.* Post quem solide etiam, pro more, Iustus Christoph. Schomerus de Collegiat. Disp. I. §. 20. sqq. ea omnia confutavit, quae pro separatismo suo Tantovius adduxit. Cum autem Hamburgi morbo conflictaretur, & morti se se vicinum iam esse intelligeret, M. Michaelem Oppenbuschium ad se invitavit, & suos ingenuos errores confessus est. Ipsius Oppenbuschii, de hac Palinodia, narrationem exhibit I. F. Mayerus, in geistl. Reden p. 380.

§. LI. Huic mox iungimus IACOBVM TAUBIVM, Iselbur-